

Első Rákóczi-díjasunk Muskovicsné Lepsényi Katalin

SZÍVVEL ÉS LÉLEKKEL TANÍTANI

Tárnok Nagyközség Önkormányzata 6/2001. (IV. 2.) sz. rendeletével helyi kitüntető díjat alapított, a Rákóczi-díjat.

Ezt a kitüntető díjat az a pedagógus kaphatja, aki példamutató munkájával, magas színvonalú oktató-, nevelőmunkájával kivívta a szakmai vezetők és a szülői munkaközösség elismerését. A Rákóczi-díjból évente egy adományozható, amellyel emléklap, igazoló okirat és 100 ezer Ft pénzjutalom jár. A kitüntetésre idén három javaslat érkezett.

A képviselő-testület 2001. június 14-én 112/2001. (VI. 14.) sz. határozatával úgy döntött, hogy 2001. évben a Rákóczi-díjat Muskovicsné Lepsényi Katalinnak adja.

Tárnokon született, tősgyökeres tárnoki családból származik. Itt járt általános iskolába, Érden érettségizett a Vörösmarty Gimnáziumban, majd Zsámbékon végezte el a tanítóképzőt 1980-ban. Friss diplomával a kezében kezdte el pályafutását a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola alsó tagozatában, Tárnokligeten. Azonnal bekerült a „mélyvíz”-be, hiszen a munkát a nehezebb felén kezdte el, azonnal első osztályt kapott és kisdobosvezető lett. Sokat töprengtünk Várad Imrénével, Mária nénivel, merjünk-e egy kezdő pedagógusra ilyen komoly feladatokat bízni. Alkalmas lesz-e a kettős szerepre ilyen fiatalon és tapasztalatok nélkül? Hogyan birkózik majd meg a váratlanul rázúduló, új problémákkal?

Nem csalódtunk benne. Még mindig előttem van a szárnyait bontoga-

tó, mosolygós szemű tanító néni, aki igényelte az igazságos kritikát, örömmel vette a segítséget, és szívesen fogadta a tanácsokat. Bár született pedagógus egyéniség, mégis kíváncsi volt az idősebbek véleményére (már túl a kezdő éveken is), amivel saját tapasztalatait összevetve még jobb, még tökéletesebb akart lenni.

Az ember holtáig tanul, s ez a jó pedagógusra különösen igaz. Katika is ezt teszi, hiszen már 21 éves gyakorlattal a háta mögött rendszeresen részt vesz a pedagógiai, pszichológiai továbbképzéseken, s legutóbb kézműves foglalkozásokon ismerkedett a természetes anyagok felhasználásának ezerféle változatával. Mindezt tanítványaiért vállalja, hogy minél több alkalmazható tudással ajándékozhasssa meg őket, minél több élményhez juttassa a rábízott gyerekeket. Tanítási óráira gondosan felkészül, szinte előre látja, hogyan reagálnak majd tanítványai az előre megtervezett feladatokra, mit fognak válaszolni a kérdéseire, hogyan fogadják a tananyaghoz kapcsolódó érdekességeket. Minden gyerek egy külön személyiség, egyéni foglalkozást, bánásmódot igényel, ezért nagyon fontosnak tartja a gyerekek több oldalról való megismerését. Nemcsak a tanítási órán, hanem játékok közben, kiránduláson is figyeli rezdüléseiket, ahol kinyílnak, feltárják és bizalommal mesélik el a bennük rejtőzködő ezerféle gondjukat és bajukat. Mellette minden gyerek lubickol a szeretet melegében, de egyikük sem él vissza vele. Még a kis csi-

bészek, a vadócok is megszelídülnek, ha a „pótmama” megfogja a kezüket. Mindez tengernyi munkával jár, de megéri. A legnagyobb jutalom, amit kap érte, tanítványai hálája és ragaszkodása.

A gyerekek jelentik számára az életet. Lekötik minden gondolatát, át- szövik minden tevékenységét. Ennek ékes bizonyítéka nemcsak a tanítási órán végzett munkája, hanem a művelődési házzal közösen szervezett Kukkantó természetjáró programok vezetése, amelyek a gyermekek számára felejthetetlen élményt nyújtanak.

Meggyőződése, hogy az eredményes nevelőmunka csak a szülőkkel közösen valósítható meg. Sikerült velük egymást mindenben segítő kapcsolatot kialakítani, amely a keze közül kikerülő gyermekek tudásában, jó magatartásában és nemes jellemében nyilvánul meg.

Munkájáért már két alkalommal részesült elismerésben. 1984-ben a Magyar Úttörők Szövetségének dicsőítő oklevelét, 1986-ban pedig kiváló úttörővezető kitüntetését kapott.

A Rákóczi-díj elnyerése mind- egyiknél nagyobb örömet jelentett számára. A jutalmat és az emléklap- kettét az évnitőn vette át dr. Gergely István polgármestertől. Az egykori és jelenlegi kollégák, tanítvá- nyok és a szülők nevében szívből gratulálunk neki, és még sok szép tanítási évet kívánunk ezen a nehéz, de szép pályán.

Dr. Gergely Istvánné

Tanítási óra a gyermekmunkákkal gazdagon díszített tanteremben

Mészáros Virág és Tóth Csaba folytatja az elkezdett mesét

